

bruges af Kommunerne til saadanne Foranstaltningers Gennemførelse, og naar vi alligevel er gaaet med til at tiltræde Ministerens Ændringsforslag med Hensyn til de 500,000 Kr., er det væsentligst, fordi derved enkelte i Forvejen stærkt belastede Kommuner kan sættes i Stand til at udrette mere i Retning af Dyrtdisforanstaltninger, end de maaske ellers vilde være. Men, som sagt, disse 500,000 Kr. fordeles uden den Forpligtelse, der knytter sig til de 4¹/₂ Mill. Kr.

Til § 6 er der endelig stillet et mindre Ændringsforslag, som angaar de færreste Forhold. Forholdet er det, at Landkommunernes Regnskabsaar paa Færøerne gaar fra den 1. Oktober til den 30. September, og for Thorshavns Vedkommende er Regnskabsaaret vist Kalenderaaret. Af Hensyn hertil er det rigtigst at indføre denne Ændring i Tidsbestemmelserne i § 6.

Flertallet har af disse Grunde kunnet tiltræde de Ændringsforslag, som den højterede Indenrigsminister har stillet til Lovforslaget.

Som det fremgaar af Betænkningen, har der indenfor Flertallet været nogle, der har haft Betænkeligheder ved i saa stærk Grad, som Lovforslaget gør det, at overlade Foranstaltningerne til det kommunale Initiativ. Man har fra en vis Side næret Frygt for, at Kommunalbestyrelserne ikke vilde tage disse Spørgsmaal op i tilstrækkelig Grad, i det Omfang, Loven forudsætter, og i det Omfang, Forholdene nødvendiggør det. Jeg vil gerne understrege her, at den Ændring, som fremkommer gennem Ændringsforslagene Nr. 6 og 7, har, som det fremgaar af Betænkningen, i nogen Maade borttaget denne Frygt. Disse Ændringsforslag vil i høj Grad vække det kommunale Initiativ, og mit Parti mener, at naar disse Ændringer foretages i Lovforslaget, kan man have Tillid til, at Kommunalbestyrelserne vil forstaa den Opgave, de stilles overfor, være tilstrækkelig opmærksomme paa den og gøre, hvad der nødvendigt bør gøres for at komme dem til Hjælp, som det foreliggende Lovforslag tilsigter at hjælpe.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa Flertallets Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag med de af Indenrigsministeren stillede Ændringsforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Jensen-Sønderup: Der er — hvad der for saa vidt er Enighed om — 3 Formaal med det Lovforslag, vi her behandler. For det første erkendes det for nødvendigt,

at Kommunalbestyrelserne træder til, naar Talen er om at forhindre, at den fattigste Del af Befolkningen, de med de smaa Indtægter, som det hedder i Lovforslagets Motiver, kommer til at lide Nød. Det er den første Opgave, der stilles, at Kommunalbestyrelserne gennem de Foranstaltninger, de bemyndiges til at træffe, skal forhindre, at denne Del af Befolkningen kommer til at lide „alvorlig Nød“, som det hedder i Motiverne, og der er vist ikke indenfor Udvalget og antagelig heller ikke her i Tinget nogen Uenighed om, at det er nødvendigt at bemyndige Kommunalbestyrelserne til at træffe de Foranstaltninger, som de under Hensyn til de lokale Forhold og andre Forhold, der kan komme i Betragtning, maatte finde rigtige. I Overensstemmelse med, hvad der blev udtalt ved Lovforslagets første Behandling, kan vi ogsaa fra Venstres Side give vor Tilslutning til dette Princip, denne Grundtanke i Lovforslaget. Vi kan det saa meget mere, som der — hvad der ogsaa blev fremhævet ved Sagens første Behandling — fra Venstres Side ved mange Lejligheder er gjort opmærksom paa, at det ikke vil være muligt for Staten gennem de Foranstaltninger, hvortil der er givet fornøden Bemyndigelse til Ministeren i Loven af 7 August 1914, virkelig at kunne i hvert Tilfælde paa tilstrækkelig Maade forhindre, at de fattigste i Befolkningen og de med de smaa Indtægter kommer til at lide Nød. Og vi er for saa vidt fra Venstres Side tilfredse med Lovforslagets Fremkomst, som det indeholder, om end maaske kun inddirekte, en Anerkendelse af, at de Foranstaltninger, som fra Statens Side hidtil er trufne, ikke har været i Stand til at magte den Opgave, som var tilsigtet.

Det næste Afsnit af Lovforslaget gaar ud paa, at der fra Statens Side skal ydes Bidrag til Kommunerne, for at Kommunalbestyrelserne kan være i Stand til at gennemføre de Foranstaltninger, som maa siges at være nødvendige til Opfyldelsen af dette Formaal, at de fattigste og de med de smaa Indtægter rundt om i Kommunerne ikke kommer til at lide Nød. Ogsaa dette har vi fra Venstres Side kunnet give vor Tilslutning, idet vi er enige i, at der fra Statens Side bør ydes en Refusion, et Tilskud, til Kommunerne, for at de kan løse den Opgave, som Lovforslaget stiller dem, den, som i Motiverne til Lovforslaget er anført som værende denne at sørge for, at de fattigste og de, der sidder med de smaa Indtægter, ikke skal komme til at lide alvorlig Nød. Men